

tiverede Forslag, skulde man tjenstligt anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1884—85 paa mine Vegne at stille Ændringsforslag om, at der som ny § 3 optages:

„Det i Finantslovens § 3 under Nr. 2 opførte Overskud af den grønlandste Handel ned sættes med 200,000 Kr.“

Hilmar Finzen.

Skou.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes af et Mindretal.

Bilag til foranstaaende Skrivelse:

Afskrift.

Direktoratet for den kongelige grønlandste Handel.
Kjøbenhavn den 2den Januar 1885.

Idet Direktoratet herved skal tillade sig at fremkomme med Forslag om, at der til Besejlingen af de grønlandste Kolonier anskaffes et Dampskib, eller rettere et med Dampkraft forsynet Seilskib, skal man til nærmere Begrundelse heraf tjenstligt yttre Følgende:

Til at udføre Besejlingen af Kolonierne eier Administrationen for Tiden 8 Seilskibe, nemlig 3 Barkskibe og 5 Brigger, af tilsammen 1,831 Registertons Drægtighed. Det vil venteligt blive nødvendigt i Løbet af de nærmeste Aar at udsætte mindst et af disse Skibe; en af Briggerne, nemlig „Hvalfisken“, der er bygget i 1801, er et af den danske Handelsmarines ældste Skibe, og det vil sikkert ikke kunne svare Regning at anvende større Bekostning paa en Hovedreparation af dette Skib, hvorfor det ogsaa i længere Tid, Aar for Aar, har været Tvivl underkastet, om man burde lade Skibet vedblive i Fart. Spørgsmaalet om Anskaffelsen af et nyt Skib foreligger saaledes nu, men med Overveielser heraf er man kommen til den Overbevisning, at det vil være i flere Retninger heldigt, at det nye Skib, der saaledes maa anskaffes, blev et med Hjælpemaskine forsynet Seilskib. Det skal selvfølgelig erkjendes, at Anskaffelsen af et saadant Skib i Stedet for et almindeligt Seilskib ikke vilde medføre nogen ligefrem Besparelse; det vilde kræve en større Udgift saavel til Anskaffelsen som til den øvrige Drift, men der vilde ved det omhandlede Skib kunne opnaas Fordelle, hvis Værd vilde staa i Forhold til den derved fremkaldte Forøgelse af Udgiften.

Efter at Forbruget af bagt Brød i Grønland i en lang Aarække stadig var tiltaget, og den derved foranledigede Forøgelse af Udsendingen havde krævet større og større Skibsrum, blev i 1880 Prisen paa bagt Brød, der tidligere var ansat forholdsvis lavt, forhøjet saaledes, at den gav Dækning for de med Varens Overførsel til Landet forbundne Udgifter; herved blev Forbruget af denne Artikel atter betydelig nedbragt. Efter de Erfaringer, der derefter ere indvundne med Hensyn til Størrelsen af Udsendingen, tør det antages, at den i Reglen vil udgjøre 12 à 1,300 Læster; til at overføre denne Udsending vilde der, naar Hensyn tages til Størrelsen af de 8 Skibe, som Administrationen nu eier, udkræves 10 Skibsfragter, hvilke kun ville kunne ydes af de nuværende Skibe, naar 2 af disse gjøre dobbelt Rejse. Men naar man er indskrænket til at have Seilskibe, vil det ifkun undtagelsesvis være muligt at ordne Besejlingen saaledes, at to af Skibene kunne gjøre dobbelt Rejse, og det vil altid være forbundet med Fare for, at et af Skibene kommer til at overvinde. Vanstefuligheden ved Ordningen af dette Forhold ligger nemlig i, at de Skibe, der i et Aar skulle gjøre to Rejser, maa afgaa tidligt herfra, nemlig senest de første Dage af April, og den dobbelte Rejse er saaledes betinget af, at den herbærende Havn til den anførte Tid er aaben. Men af den tidlige Afgang herfra følger endvidere, at der ved Skibenes Ankomst til Grønland kun kan ventes to, høist tre Havne aabne; til disse maa da begge Skibe dirigeres, hvorved man er udsat for ikke at kunne skaffe dem fuld Last. Paa den anden Rejse kan der ifkun anvises Skibene de lettere tilgængelige Havne, eller man maa udsætte sig for, at Skibene under uheldige Veirforhold nødes til at overvinde. Herved bindes man saaledes ved Ordningen af Besejlingen, at det i